

DE HERINNERINGEN VAN MAARTEN PIETER DIJKSMAN,
GEB. 1931

Op onze stamboom is te zien dat wij sinds 1814 in Nieuwerkerk aan de IJssel een smederij hadden. De eigendomsbewijzen staan in het Nederlands en in het Frans, het was in de Franse Napoleonse tijd van 1769 - 1821. Zes geslachten waren smid.

Een smid had vroeger veelomvattende taken, paarden beslaan, het repareren van allerlei landbouwwerktuigen en gereedschappen. Vele andere zaken werden gesmeed in die tijd. Ons woonhuis en de oude smederij aan de 's Gravenweg no..... werd in 1890 afgebroken en een nieuwe gebouwd van wel 16 meter lang. In het begin van de vorige eeuw werden, voor de rijke mensen die een buitenplaats of grote tuin hadden met een oranjerie (een kas waar 's winters hun planten en palmen in werden bewaard) door ons bedrijf de verwarming ingebouwd.

Mijn vader werkte ook veel voor de steenbakkerij in Hitland. Als er een tand was afgebroken van de mengmachine moest vader dit maken, maar er was daar geen elektriciteit en water dus moest alles met de hand gebeuren. Van bouten maakten we nieuwe tanden. We maakten ook de ijzeren wielbanden voor de rauwkarren die stenen vervoeren en door paarden werden getrokken. Zelf heb ik ook paarden beslagen, maar dat is een secuur werkje.

VEEL ONTWIKKELINGEN

We hebben op stookgebied veel ontwikkelingen meegeemaakt. Het begon met houtfornuizen, daarna kwamen de kolenhaarden, vervolgens werden het oliekachels en daarna kwam het aardgas met hoge rendementketels, en nu is het allemaal centrale verwarming en niet te vergeten de zonnepanelen die energie opwekken voor verwarming.

We hadden veel grond bij het bedrijf, tot de oude spoorlijn toe, waar we een grote werkplaats met elektriciteit, water en zelfs een smeerput voor autoreparatie gebouwd hebben. We verkochten van alles en nog wat op het gebied van ijzer, ook fietsen.

We hadden veel werk. Zelf ben ik na de ambachtschool ook in de zaak gaan werken. In de jaren 50 kwam onze eerste werknemer in dienst, Wim Verboom, hij was servicemonteur, Wim is later nog predikant is geworden. Wim werd opgevolgd door Maarten van der Knijff, hij was een goede werknemer die veel voor ons deed. Uiteindelijk hadden we 40 werknemers in dienst die niet alleen goede vaklui waren maar ook hart voor de zaak hadden. Ons bedrijf floreerde en had een goede naam, het gaf veel werkgelegenheid in de omgeving. Zelf ging ik op pad voor de klantenwerving en was vertegenwoordiger in het bedrijf. Er was zoveel te doen.

We hadden natuurlijk buiten de monteurs ook kantoormensen in dienst, daardoor kwamen er kantoorruimtes bij en ook opslagruimtes.

We moesten eens naast de oude Hervormde kerk in Nieuwerkerk een olietank in de grond graven toen we 8 skeletten vonden. Vroeger werden de doden vaak in een kerkhof naast de kerken begraven. De skeletten zijn elders herbegraven. We werkten samen in de kerk met aannemer Jan de Wit.

Toen ik jong was waren er nog maar 4500 inwoners in Nieuwerkerk, er waren weinig bedrijven dus kregen wij veel werk met de nieuwbouw van huizen en scholen om de verwarmingen aan te leggen. Thermostaten plaatsen was weer een apart vak.

We moesten eens een olietank maken voor de Kleuterscholen Margriet en Irene aan de Onderweg, ze zaten in één gebouw de een was Christelijke de en de andere openbaar, maar dat kon niet samen. Er was voor de verwarming een olietank voor samen, dus werd er door ons een schot in de olietank gemaakt zodat ze ieder hun eigen stookkosten konden betalen. Ja zo ging dat vroeger.

Ik had een broer en een zus, mijn broer werd ingenieur in de werktuigbouw. Mijn zus trouwde met Hein Overeinder, de slager uit Moordrecht.

Met de watersnood in 1953, terwijl onze mannen aan de dijken vochten om de gaten te dichten, zijn wij de hele zondag bezig geweest om 130 panschoppen met een haalmes aan de steel te zetten, die ze daar nodig hadden.

Toen mijn vader en moeder zijn overleden trok ik met mijn vrouw in het woonhuis en bedrijf aan de 's Gravenweg. We kregen drie dochters en inmiddels is er een kleinzoon van 15 jaar???

We hadden een grote tuin waar ik geiten en konijnen had lopen, soms was ik dus ook een beetje een boer. We hadden een groot parkeerterrein voor het personeel en de klanten. Toen de werkplaats niet meer aan huis was hebben wij de ruimte bij het woonhuis getrokken.

VERANDERINGEN

In 1994 was ik 63 jaar en is de zaak verkocht. Maar door verkeerd beleid werd het bedrijf 5 jaar later weer verkocht, maar niet meer als bedrijf. Ik vond dit zo erg omdat velen van het voorgeslacht de zaak hadden opgebouwd. Dit was een nare tijd voor mij. Uiteindelijk maakte de toenmalige eigenaar Firma Baas uit Waddinxveen er een kindercrèche van. We hebben een mooi appartement gekocht bij het zorgcentrum de Meander.

Mijn vrouw werd vergeetachtig, wat steeds erger werd, Ik heb haar 10 jaar met liefde verzorgd totdat het niet meer kon en zij in een gesloten afdeling werd opgenomen in de Meander, waar zij goed wordt verzorgd.

Gelukkig heb ik mijn hobby's nog. Ik heb een klein museum bij een tuinder waar veel oude ski's staan met oude bindingen en schoenen erbij. We gingen altijd graag naar de wintersport. Ook ga ik veel briden, hier in de Meander, maar ook in het ontmoetingscentrum. Maar met weemoed denk ik nog vaak terug aan het oude bedrijf waar ik en anderen altijd met plezier hebben gewerkt.

Interview door Elly v Gelderen

Bedrijf van Dijkman

In de loods bij Dijkman

Dijkman bezig met zijn hobby, old timers

Links Wim Verboom en Dijkman

Ketel bij chinese muur Maarten v d Kneiff

koopakte in het nederlands en Frans uit 1814

generaties Dijkman vnr. Philipe en Albert vader en broer van Maarten met zoonje Bert, opa Albert

heer en mevr. Dijkman

een oude rekening